ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ SIR GORDON SLYNN της 8ης Μαρτίου 1988 *

Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,

Νομικό πλαίσιο και διαδικασία

Το νομικό πλαίσιο και η σκιαγράφηση της υπό κρίση υποθέσεως αναπτύσσονται στις προτάσεις μου στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 260/85 και 106/86, Tokyo Electric Company κατά Συμβουλίου (TEC) (Συλλογή 1988, σ. 5855, ιδίως σ. 5884).

Η Brother Industries Ltd είναι ιαπωνική εταιρία κατασκευής γραφομηχανών (μηχανικών, ηλεκτρικών και ηλεκτρονικών), τις οποίες πωλεί υπό την επωνυμία της στην παγκόσμια αγορά. Άρχισε να κατασκευάζει ηλεκτρονικές γραφομηχανές το 1980.

Με κανονισμό περί επιβολής προσωρινού δασμού, επιβλήθηκε προσωρινός δασμός αντιντάμπινγκ 43,7 % στις ηλεκτρονικές γραφομηχανές που κατασκευάζονται στην Ιαπωνία από την Brother Industries Ltd.

Με δικόγραφο που κατέθεσαν στις 25 Φεβρουαρίου 1985, η Brother Industries Ltd και επτά από τις θυγατρικές της εταιρίες στην ΕΟΚ άσκησαν κατά της Επιτροπής προσφυγή ακυρώσεως του κανονισμού περί επιβολής προσωρινού δασμού, καθώς και αγωγή αποζημιώσεως (υπόθεση 56/85).

Με τον κανονισμό της 19ης Ιουνίου 1985 περί επιβολής οριστικού δασμού επιβλήθηκε οριστικός δασμός 21 % και ορίστηκε ότι τα ποσά που έχουν καταβληθεί ως εγγύηση συνεπεία της επιβολής του προσωρινού δασμού εισπράττονται με τον ίδιο συντελεστή (21 %).

Με δικόγραφο που κατέθεσαν στις 12 Αυγούστου 1985, οι ίδιες προσφεύγουσες (στο εξής θα αναφέρονται συλλήβδην ως « Brother » εκτός αν προκύπτει άλλως από το κείμενο) άσκησαν κατά του Συμβουλίου και της Επιτροπής προσφυγή (υπόθεση 250/85), με την οποία ζήτησαν από το Δικαστήριο να ακυρώσει τον κανονισμό περί επιβολής οριστικού δασμού, καθόσον ο κανονισμός αυτός είχε εφαρμογή στην Brother, να της επιδικάσει αποζημίωση, το ύψος της οποίας θα καθοριζόταν κατά την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως, και να καταδικάσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή αλληλεγγύως στα δικαστικά έξοδα. Τα επιχειρήματα που προβάλλονται στο πλαίσιο της υποθέσεως αυτής είναι, αν και λεπτομερέστερα, παρόμοια με τα επιχειρήματα που προβάλλονται στην υπόθεση 56/85.

Με δικόγραφο που κατέθεσε στις 29 Αυγούστου 1985, η Brother υπέβαλε αίτηση αναστολής της εφαρμογής του κανονισμού περί επιβολής οριστικού δασμού (υπόθεση 250/85 R). Ο πρόεδρος του Δικαστηρίου, με Διάταξη της 18ης Οκτωβρίου 1985, απέρριψε την αίτηση και επιφυλάχθηκε να αποφανθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων (Συλλογή 1985, σ. 3459).

Με το υπόμνημα απαντήσεώς της στην υπόθεση 250/85, το οποίο κατέθεσε στις 26 Μαρτίου 1986, η Brother παραιτήθηκε από το αίτημα της αποζημιώσεως τόσο στην ανωτέρω υπόθεση όσο και στην υπόθεση 56/85. Με έγγραφο της 8ης Απριλίου 1986, η Brother διευκρίνισε επίσης ότι το αίτημα ακυρώσεως

* Μετάφραση από τα αγγλικά.

στην υπόθεση 250/85 δεν στρέφεται κατά της Επιτροπής. Από τις ενέργειες αυτές συνάγεται ολική παραίτηση από την προσφυγή 250/85 στο μέτρο που η προσφυγή αυτή στρέφεται κατά της Επιτροπής. Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο, με Διάταξη της 16ης Μαΐου 1986, διέγραψε την υπόθεση 250/85 από το πρωτόκολλο του Δικαστηρίου κατά το μέρος που η προσφυγή στρέφεται κατά της Επιτροπής και καταδίκασε την Brother στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή ως καθής, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων.

Με άλλη Διάταξη, επίσης της 16ης Μαΐου 1986, το Δικαστήριο επέτρεψε στην Επιτροπή να παρέμβει υπέρ του Συμβουλίου στην υπόθεση 250/85 και επιφυλάχθηκε ως προς τα δικαστικά έξοδα (που αφορούν δηλαδή την παρέμβαση). Η Cetma επίσης παρενέβη υπέρ του Συμβουλίου στην υπόθεση 250/85.

Υπόθεση 56/85

Κατ' εφαρμογή των άρθρων 11 και 12 του βασικού κανονισμού, των διατάξεων του οικείου άρθρου 3, καθώς και των διατάξεων του κανονισμού 1015/85 του Συμβουλίου περί παρατάσεως της ισχύος του (ΕΕ 1985, L 108, σ. 18), ο κανονισμός περί επιβολής προσωρινού δασμού έπαυσε να παράγει αποτελέσματα, πλην των διατάξεων οι οποίες περιελήφθησαν στον κανονισμό περί επιβολής οριστικού δασμού, όπως π. χ. οι αιτιολογικές σκέψεις 30 έως 33 του κανονισμού περί επιβολής προσωρινού δασμού, οι οποίες επιβεβαιώθηκαν με την αιτιολογική σκέψη 32 του κανονισμού περί επιβολής οριστικού δασμού. Έτσι, ορίστηκε ότι τα ποσά που εξασφάλισε ο προσωρινός δασμός θα εισπράττονταν με συντελεστή 21 % δυνάμει του άρθρου 2 του κανονισμού περί επιβολής οριστικού δασμού, και όχι με τον προσωρινώς καθορισθέντα συντελεστή 43,7 %, τυχόν δε διαφορά έπρεπε να επιστραφεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 11, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού. Όλα τα μέρη του κανονισμού περί επιβολής προσωρινού δασμού τα οποία περιελήφθησαν στον κανονισμό περί επιβολής οριστικού δασμού έπρεπε, κατά τη γνώμη μου, να προσβληθούν στο πλαίσιο της προσφυγής κατά του τελευταίου, πράγμα το οποίο έπραξε η Brother στην υπόθεση 250/85. Τα μέρη του κανονισμού περί επιβολής προσωρινού δασμού, τα οποία δεν επικυρώθηκαν κατά τον τρόπο αυτό, έχουν καταστεί ανίσχυρα και δεν απομένει πλέον τίποτα προς ακύρωση.

Η Brother υποστήριξε ότι, παρά τη λήξη της ισχύος του, ο κανονισμός περί επιβολής προσωρινού δασμού δημιούργησε μια νομική κατάσταση η οποία μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο χωριστού ελέγχου από το Δικαστήριο. Το μόνο αποτέλεσμα το οποίο μπορεί να επικαλεστεί η Brother απορρέει, στην πραγματικότητα, από τον κανονισμό περί επιβολής οριστικού δασμού. Η Brother διατείνεται ότι η μέθοδος που χρησιμοποιήθηκε στον κανονισμό περί επιβολής προσωρινού δασμού οδήγησε σε αδικαιολόγητες διαφορές μεταξύ των εφαρμοσθέντων συντελεστών του προσωρινού δασμού, ούτως ώστε, όταν εισπράχθηκε τελικά ο προσωρινός δασμός, η ΤΕC υποχρεώθηκε να καταβάλει δασμό με συντελεστή μόνο 6,9 %, ενώ η Brother με συντελεστή 21 %. Ωστόσο, ο εφαρμοστέος συντελεστής κατά την οριστική είσπραξη καθορίζεται στο άρθρο 2 του κανονισμού περί επιβολής οριστικού δασμού. Αυτή είναι η εκτελεστή διάταξη η οποία πρέπει να προσβληθεί με προσφυγή. Μπορεί η διάταξη αυτή να επαναλαμβάνει εν μέρει τον κανονισμό περί επιβολής προσωρινού δασμού· είναι, ωστόσο, εσφαλμένος ο ισχυρισμός ότι το επικρινόμενο αποτέλεσμα οφείλεται στον κανονισμό περί επιβολής προσωρινού δασμού.

Η Brother προσπάθησε επίσης να επικαλεστεί την περάτωση της διαδικασίας ως προς την εταιρία Nakajima, η οποία προκύπτει από το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού περί

επιβολής προσωρινού δασμού. Ωστόσο, η απόφαση αυτή ανακλήθηκε και αντικαταστάθηκε από σειρά άλλων μέτρων, τα οποία εκτίθενται στις προτάσεις μου στην υπόθεση TEC. Κατά τη γνώμη μου, είναι σφάλμα να θεωρείται ότι η νομική κατάσταση όσον αφορά την εταιρία Nakajima δημιουργήθηκε με τον κανονισμό περί επιβολής προσωρινού δασμού.

Αν μπορούσε να αποδοθεί στον κανονισμό περί επιβολής προσωρινού δασμού κάποιο αυτοτελές αποτέλεσμα μετά τις 19 Ιουνίου 1985, τότε σαφώς θα εδικαιολογείτο η έκδοση αποφάσεως από το Δικαστήριο. Ομοίως, αν η Brother μπορούσε να αποδείξει κάποια απώλεια ή ζημία οφειλόμενη αποκλειστικώς στον κανονισμό περί επιβολής προσωρινού δασμού (π. χ. απώλεια τόκων επί των ποσών που είχαν καταβληθεί ως εγγύηση συνεπεία του προσωρινού δασμού και τα οποία επιστράφηκαν αργότερα), θα ήταν δυνατή η έκδοση σχετικής αποφάσεως, αν και νομίζω ότι δύσκολα θα μπορούσε να αποδειχθεί ζημία δυναμένη να αποκατασταθεί βάσει του άρθρου 215 της Συνθήκης ΕΟΚ· εν πάση περιπτώσει, η Brother παραιτήθηκε από το αίτημα αποζημιώσεως στην υπόθεση 56/85.

Κατά συνέπεια, η προσφυγή στην υπόθεση 56/85 κατέστη, κατά τη γνώμη μου, άνευ αντικειμένου από τις 19 Ιουνίου 1985 και πρέπει να απορριφθεί. Η Brother πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής. Τα θέματα τα οποία αφορά η υπό κρίση υπόθεση πρέπει να εξεταστούν στο πλαίσιο της υποθέσεως 250/85.

Υπόθεση 250/85

Προς στήριξη της προσφυγής της στην υπόθεση 250/85, η Brother προβάλλει δεκαέξι λόγους ακυρώσεως, χωρισμένους σε πέντε κεφάλαια: I — Κανονική αξία· II — Τιμή εξαγωγής· II — Σύγκριση· IV — Ζημία· και V — Συμφέροντα της Κοινότητας.

I — Κανονική αξία

Στο κεφάλαιο που αφορά την κανονική αξία, η Brother υποστηρίζει τα εξής:

1. Υπήρξε παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, καθότι οι κοινοτικές αρχές συνέκριναν τις τιμές σε αγορές όπου η προσφορά και η ζήτηση είναι τελείως διαφορετικές, με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατή η δίκαιη σύγκριση των τιμών. Το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί για τους λόγους που εκθέτω με τις προτάσεις του στην υπόθεση TEC. Το γεγονός ότι ο όγκος των πωλήσεων είναι μικρός ή ότι οι πωλήσεις είναι ανύπαρκτες στην εσωτερική αγορά δεν μπορεί να προβληθεί προς αποτροπή της εφαρμογής του βασικού κανονισμού. Η αποτελεσματική προστασία κατά του ντάμπινγκ είναι ιδιαιτέρως απαραίτητη όταν, όπως εν προκειμένω, το επίμαχο προϊόν κατασκευάζεται κυρίως για εξαγωγή.

2. Σημειώθηκε μεταβολή της καθιερωμένης πρακτικής και παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο α), του βασικού κανονισμού, καθότι οι εγχώριες τιμές που ελήφθησαν ως βάση για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας αφορούσαν ποσότητες πολύ μικρές ώστε να «επιτρέπουν» (δηλαδή να χρηματοδοτούν) εξαγωγές σε τιμές ντάμπινγκ. Κατά τη γνώμη μου, η ισχύουσα νομοθεσία δεν απαιτεί οι εσωτερικές πωλήσεις να χρηματοδοτούν τις εξαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ. Όλοι οι ορισμοί του ντάμπινγκ που περιέχονται στο άρθρο VI της ΓΣΔΕ, στο άρθρο 2, παράγραφος 1, του Κώδικα και στο άρθρο 2, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού σαφώς δεν θέτουν ως προϋπόθεση την ύπαρξη τέτοιου συνδέσμου. Όσον αφορά τον ισχυρισμό περί μεταβολής της πρακτικής, θεωρώ ότι η Brother δεν απέδειξε την ύπαρξη πάγιας πρακτικής πριν από την υιοθέτηση του 5 % ως κατωτάτου ορίου στην υπό κρίση υπόθεση. Εξάλλου, θεωρώ θεμιτή την υιοθέτηση του κατωτάτου αυτού ορίου για τους λόγους που εκθέτω με τις προτάσεις μου στην υπόθεση TEC και στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 277 και 300/85 (Canon κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1988, σ. 5731, ιδίως σ. 5768).

3. Υπήρξε παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο β), του βασικού κανονισμού, καθότι η κανονική αξία των περισσοτέρων μοντέλων της προσφεύγουσας υπολογίστηκε βάσει της τιμής μεταπωλήσεως που εφάρμοζε ο συνδεδεμένος διανομέας της στην Ιαπωνία. Οι ηλεκτρονικές γραφομηχανές της Brother Industries Ltd διανέμονται στην ιαπωνική αγορά μέσω εταιρίας πωλήσεων, της Brother Sales Ltd. Η Brother Industries Ltd κατέχει μόνο το 15 % του μετοχικού κεφαλαίου της Brother Sales Ltd (το Δικαστήριο, ωστόσο, δεν έχει πληροφορίες όσον αφορά άλλα μέσα καθιστώντα δυνατή την άσκηση ελέγχου επί της εταιρίας πωλήσεων, όπως δικαιώματα ψήφου, κοινά διευθυντικά στελέχη ή προσωπικό, έμμεση συμμετοχή στο κεφάλαιο, συμβατικές σχέσεις ή απλή οικονομική πίεση). Πάντως, κατά τη γνώμη μου, πρόκειται για συνδεδεμένη εταιρία υπό την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού και, επομένως, τα κοινοτικά όργανα ορθώς δεν έλαβαν υπόψη τους τις πωλήσεις που πραγματοποιεί η Brother Industries Ltd προς την Brother Sales Ltd και στήριξαν τον υπολογισμό της κανονικής αξίας των μοντέλων που πωλούνται σε επαρκείς ποσότητες εντός της ιαπωνικής αγοράς, στην τιμή που εφαρμόζεται στην πρώτη εξωτερική πώληση, ήτοι στις πωλήσεις της Brother Sales Ltd. Θεωρώ ότι, για τα μοντέλα αυτά, η κανονική αξία ορθώς υπολογίστηκε βάσει της πραγματικής εγχώριας τιμής πωλήσεως που εφαρμόζει η Brother Sales Ltd. Επομένως, το επιχείρημα αυτό είναι απορριπτέο.

4. Υπήρξε παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο β), σημείο ii), του βασικού κανονισμού, καθότι η κατασκευασμένη αξία ορισμένων μοντέλων που εξάγει η Brother Industries Ltd υπολογίστηκε βάσει της τιμής μεταπωλήσεως που εφάρμοζε ο συνδεδεμένος ιάπωνας διανομέας της. Αυτός ο λόγος ακυρώσεως είναι ανάλογος με τον προηγούμενο, με μόνη διαφορά ότι αφορά τα μοντέλα τα οποία η Brother δεν πωλούσε — ή δεν πωλούσε σε επαρκείς ποσότητες — στην ιαπωνική αγορά και για τα οποία, επομένως, η κανονική αξία κατασκευάστηκε. Για τους λόγους που εκθέτω με τις προτάσεις μου στην υπόθεση TEC, θεωρεί ορθή την άποψη, η οποία διατυπώνεται και στη δέκατη πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού περί επιβολής οριστικού δασμού, ότι η κατασκευή της αξίας σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β), σημείο ii), του βασικού κανονισμού αποβλέπει στον καθορισμό της κανονικής αξίας ως εάν είχαν πραγματοποιηθεί πωλήσεις στην εσωτερική αγορά. Εφόσον η κανονική αξία που βασίζεται στην πραγματική εγχώρια τιμή ορθώς, κατά τη γνώμη μου, βασίστηκε στις τιμές πωλήσεως που εφάρμοζε η Brother Sales Ltd, ανάλογη προσέγγιση είναι, κατά τη γνώμη μου, ορθή και στην περίπτωση κατασκευής της κανονικής αξίας. Επομένως, ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί.

5. Το περιθώριο κέρδους (71,18 %) που περιέχεται στην κανονική αξία των τριών μοντέλων Brother, των οποίων κατασκευάστηκε η αξία, ήταν υπερβολικό και καθορίστηκε με εσφαλμένο υπολογισμό,πράγμα το οποίο συνιστά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο β), σημείο ii), του βασικού κανονισμού, καθώς και κατάχρηση εξουσίας. Διαιρώντας τα γενικά έξοδα πωλήσεως στα οποία υποβάλλεται στην Ιαπωνία η Brother Sales Ltd όχι διά του όγκου των πωλήσεών της στην Ιαπωνία αλλά διά του όγκου των πωλήσεων ολοκλήρου του ομίλου Brother ανά τον κόσμο (πωλήσεων που δεν έχουν καμία σχέση με την Brother Sales Ltd), το Συμβούλιο αναγκαστικά υποτίμησε τα γενικά έξοδα της Brother Sales Ltd (σε σημείο ώστε σχεδόν να τα μηδενίσει) και, συγχρόνως, υπερεκτίμησε το κέρδος της στην Ιαπωνία.

Νομίζω ότι, εφόσον η Brother Sales Ltd πραγματοποιούσε πωλήσεις μόνον εντός της Ιαπωνίας, τα έξοδα πωλήσεως, τα διοικητικά και τα λοιπά έξοδά της έπρεπε να διαιρεθούν διά του όγκου των πωλήσεών της στην Ιαπωνία: οι πωλήσεις εκτός Ιαπωνίας πραγματοποιήθηκαν από άλλες εταιρίες και δεν νομίζω ότι πρέπει να συνυπολογιστούν στο συγκεκριμένο αυτό

υπολογισμό. Θεωρώ ότι στο σημείο αυτό εμφιλοχώρησε σφάλμα· η Brother, όμως, δεν απέδειξε τον ισχυρισμό της περί καταχρήσεως εξουσίας και, επομένως, ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί. Πάντως, το σφάλμα αυτό δεν αλλάζει το μέγεθος που έγινε δεκτό για την κατασκευασμένη κανονική αξία. Το περιθώριο κέρδους, αφενός, και τα έξοδα πωλήσεως, διοικητικά έξοδα και λοιπά γενικά έξοδα, αφετέρου, απορρέουν από τα ίδια δεδομένα και συνδέονται μεταξύ τους: όταν το ένα μέγεθος αυξάνεται, το άλλο μειώνεται. Αυτό ακριβώς υποστηρίζει και η ίδια η Brother: το κέρδος υπερεκτιμήθηκε ακριβώς γιατί τα έξοδα πωλήσεως, τα διοικητικά και τα άλλα γενικά έξοδα υποεκτιμήθηκαν. Κατά συνέπεια, αν το περιθώριο κέρδους μειωθεί προς διόρθωση του ανωτέρω σφάλματος, τα έξοδα πωλήσεως, τα διοικητικά και τα άλλα γενικά έξοδα θα πρέπει να αυξηθούν αντιστοίχως, το δε τελικό μέγεθος που θα αποτελεί την κατασκευασμένη κανονική αξία των εν λόγω μοντέλων της Brother δεν θα μεταβληθεί. Κατά συνέπεια, ο λόγος αυτός δεν δικαιολογεί ακύρωση του κανονισμού.

II — Τιμή εξαγωγής

Στο κεφάλαιο που αφορά την τιμή εξαγωγής, η Brother υποστηρίζει τα εξής:

6. Παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 8, στοιχείο β), του βασικού κανονισμού, καθότι το Συμβούλιο απαιτεί να καθιστούν οι τιμές εξαγωγής δυνατή την πραγματοποίηση διπλού «φυσιολογικού» κέρδους: ενός πρώτου «φυσιολογικού» κέρδους επί της τιμής στην οποία ο κατασκευαστής πωλεί προς τη θυγατρική του εταιρία εντός της ΕΟΚ και ένα δεύτερο «φυσιολογικό» κέρδος επί της τιμής με την οποία η εν λόγω θυγατρική εταιρία μεταπωλεί στους ανεξάρτητους αγοραστές εντός της Κοινότητας. Όπως εξηγώ με τις προτάσεις μου στην υπόθεση Canon και με τις προτάσεις μου στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις 273/85 και 107/86 (Silver Seiko κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1988, σ. 5927, ιδίως σ. 5958), οι κοινοτικές αρχές είχαν το δικαίωμα να μη λάβουν υπόψη τους, κατά τον υπολογισμό της τιμής εξαγωγής, την τιμή στην οποία η ιαπωνική μητρική εταιρία πωλούσε προς την ευρωπαϊκή θυγατρική της εταιρία και, εφόσον η τιμή αυτή είναι μεταβιβαστική τιμή, είχαν επίσης το δικαίωμα να μη λάβουν υπόψη το ύψος του κέρδους που προέκυψε για την ευρωπαϊκή θυγατρική εταιρία αλλά να χρησιμοποιήσουν, στη θέση του, το «φυσιολογικό περιθώριο κέρδους» βάσει του κέρδους που θα είχε επιτύχει υπό τις αυτές συνθήκες ένας ανεξάρτητος εισαγωγέας. Κατά τη γνώμη μου, η αντιμετώπιση του θέματος από τα κοινοτικά όργανα είναι σύμφωνη με το άρθρο 2, παράγραφος 8, στοιχείο β), του βασικού κανονισμού και, επομένως, ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί.

7. Κατά παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 8, στοιχείο β), του βασικού κανονισμού, το κόστος της πιστώσεως που χορηγήθηκε στον αγοραστή ελήφθη υπόψη δύο φορές: πρώτον ως δαπάνες χρηματοδοτικής διευκολύνσεως και δεύτερον διά της αφαιρέσεώς του από την τιμή μεταπωλήσεως. Αυτό το δέχτηκαν τα κοινοτικά όργανα και προέβησαν σε διόρθωση των υπολογισμών κατά τη διάρκεια της δίκης, μειώνοντας το περιθώριο ντάμπινγκ κατά 1,5 %. Το περιθώριο ντάμπινγκ για την Brother υπολογίστηκε σε 33,6 % και η ζημία σε 21,9 %, το μικρότερο δε από τα δύο μεγέθη — δηλαδή η ζημία — ορίστηκε ως συντελεστής του δασμού (21 %). Κατά συνέπεια, η διόρθωση του περιθωρίου ντάμπινγκ δεν επηρέασε το συντελεστή του δασμού και, κατά τη γνώμη μου, δεν υφίσταται πλέον παρατυπία που να δικαιολογεί την ακύρωση του κανονισμού.

III — Σύγκριση

Στο κεφάλαιο που αφορά τη σύγκριση, η Brother υποστηρίζει τα εξής:

8. Υπήρξε παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, καθότι οι τιμές εξαγωγής στο στάδιο «έξοδος από το

εργοστάσιο » συγκρίθηκαν με την κανονική αξία που καθορίστηκε βάσει της τιμής μεταπωλήσεως που εφάρμοζε η Brother Sales Ltd.

9. Επικουρικώς, η Brother υποστηρίζει ότι υπήρξε παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, λόγω της αρνήσεως των κοινοτικών αρχών να δεχθούν προσαρμογές για διαφορές επηρεάζουσες τη δυνατότητα συγκρίσεως των τιμών.

10. Επικουρικότερα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι υπήρξε παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 10, στοιχείο γ), του βασικού κανονισμού, λόγω της αρνήσεως των κοινοτικών αρχών να αφαιρέσουν από τις τιμές μεταπωλήσεως που εφάρμοζε η Brother Sales Ltd ένα ποσοστό για τα γενικά έξοδα τουλάχιστον ίσο προς το ποσοστό των γενικών εξόδων στα οποία υποβάλλονται οι θυγατρικές εταιρίες της Brother στην ΕΟΚ.

11. Υπήρξε παραβίαση των αρχών της ισότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, καθόσον το στάδιο στο οποίο δρα ο εξαγωγέας στην εσωτερική και στην κοινοτική αγορά έχει ιδιαίτερες επιπτώσεις όσον αφορά την ύπαρξη και το επίπεδο του περιθωρίου ντάμπινγκ.

12. Κατά παραβίαση της αρχής της ασφάλειας του δικαίου, η έλλειψη σαφήνειας και οι μεταβολές της πρακτικής αντιντάμπινγκ των κοινοτικών αρχών περιήγαγαν την Brother σε πλήρη αδυναμία, ακόμα και θεωρητικά, να προσαρμόσει τις τιμές των εξαγωγών της προς την ΕΟΚ ώστε να αποφύγει το ντάμπινγκ.

Κατά τη γνώμη μου, όλοι αυτοί οι λόγοι ακυρώσεως που αφορούν τη σύγκριση είναι απορριπτέοι για τους λόγους που εκθέτω με τις προτάσεις μου στις υποθέσεις TEC και Canon.

IV — Ζημία

Στο κεφάλαιο που αφορά τη ζημία, η Brother υποστηρίζει τα εξής:

13. Η μέθοδος υπολογισμού της ζημίας ήταν παράλογη· έγινε σύγκριση μεταξύ τιμών και κόστους. Τέλος υπήρξε προσβολή των δικαιωμάτων της άμυνας. Κατά την άποψή μου, για τους λόγους που εκθέτω με τις προτάσεις μου στις υποθέσεις TEC και Canon, η χρησιμοποίηση τιμών-στόχων για τον προσδιορισμό του μεγέθους της ζημίας είναι θεμιτή. Κατά τη γνώμη μου, η σύγκριση σαφώς πραγματοποιήθηκε μεταξύ τιμών και τιμών, αντίθετα προς ό,τι ισχυρίζεται η Brother. Όσον αφορά δε τις πληροφορίες που παρασχέθηκαν σχετικά στην Brother, θεωρώ ότι οι κοινοτικές αρχές έδωσαν στην Brother όλες τις ζητηθείσες πληροφορίες, στο μέτρο που επέτρεπε η υποχρέωση της εμπιστευτικής μεταχειρίσεως που επιβάλλει ο βασικός κανονισμός.

14. Ο υπολογισμός της ζημίας πραγματοποιήθηκε με παράλογους υπολογισμούς προσαρμογών μεταξύ διαφορετικών μοντέλων και με διακρίσεις μεταξύ εξαγωγέων. Κατά τη γνώμη μου, για τους λόγους που εκθέτω με τις προτάσεις μου στην υπόθεση Canon, δεν αποδείχθηκε ότι ήταν παράνομη η επιλογή ενός μεγέθους εκφράζοντος το μέσο όρο μεταξύ των εκτιμήσεων των εξαγωγέων και των εκτιμήσεων των παραγωγών, όπως αναφέρεται στο σημείο 34 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού περί επιβολής οριστικού δασμού. Η Brother υποστηρίζει ότι, δεδομένου ότι η Olivetti συνήψε, στις 14 Μαΐου 1985, σύμβαση συνεργασίας με την Toshiba, μητρική εταιρία της TEC, η TEC ή η Olivetti, ή και αμφότερες, ενδέχεται να υπέβαλαν παραπλανητικές εκτιμήσεις· η ίδια, όμως, αναφέρει ότι δεν είναι βέβαιη αν όντως το έπραξαν. Είναι προφανές ότι ο ισχυρισμός αυτός δεν αποδείχτηκε και, επομένως, ο σχετικός λόγος πρέπει να απορριφθεί.

15. Για την εκτίμηση των υποτιμολογήσεων ελήφθησαν υπόψη τιμές-στόχοι που αφορούσαν μοντέλα τα οποία πωλούνται από κοινοτικούς κατασκευαστές αλλά κατάγονται από τρίτες χώρες. Το Συμβούλιο απάντησε, και η Brother το δέχτηκε, ότι δύο από τα φερόμενα ως κατασκευαζόμενα σε τρίτες χώρες μοντέλα κατασκευάζονταν, στην πραγματικότητα, εντός της Κοινότητας και ότι δύο μοντέλα κατασκευαζόμενα στην Ιαπωνία και πωλούμενα εντός της Κοινότητας με πωλήσεις OEM (« original equipment manufacturer »: εισαγωγέας ο οποίος πωλεί με το δικό του σήμα προϊόντα κατασκευασμένα στην αλλοδαπή) δεν ελήφθησαν υπόψη κατά τον υπολογισμό της ζημίας. Όσον αφορά τα άλλα μοντέλα που αναφέρει η Brother, το Συμβούλιο δέχτηκε ότι, μολονότι πωλούνταν εντός της Κοινότητας από την Olivetti, ήταν κατασκευασμένα στη Σιγκαπούρη και διόρθωσε το λάθος, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, με τον κανονισμό 113/86 της 20ής Ιανουαρίου 1986 (ΕΕ 1986, L 17, σ. 2). Η διόρθωση αυτή δεν συνεπάγεται καμία μεταβολή του συντελεστή του δασμού που επιβάλλεται στην Brother. Επομένως, αυτός ο λόγος ακυρώσεως κατέστη άνευ αντικειμένου.

V — Συμφέροντα της Κοινότητας

16. Τέλος, η Brother υποστηρίζει ότι η εκτίμηση των συμφερόντων της Κοινότητας κατά το άρθρο 12 του βασικού κανονισμού υπήρξε ατελής, διότι ο δασμός αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε στους ιάπωνες κατασκευαστές θα ευνοήσει μάλλον τον αμερικανό εξαγωγέα IBM παρά τους κοινοτικούς παραγωγούς, καθώς και διότι, αν μπορέσουν να πραγματοποιηθούν πωλήσεις με ενσωματωμένο το δασμό αντιντάμπινγκ σε υψηλότερες τιμές, οι πωλήσεις αυτές θα έχουν ένα ανεπιθύμητο πληθωριστικό αποτέλεσμα στην Κοινότητα.

Κατά τη γνώμη μου, η κατάσταση των κατασκευαστών τρίτων χωρών εκτός της Ιαπωνίας δεν μπορεί, καταρχήν, να επηρεάσει το αποτέλεσμα μιας διαδικασίας σκοπός της οποίας είναι να καθοριστεί κατά πόσον οι ιάπωνες κατασκευαστές εφάρμοσαν τιμές ντάμπινγκ. Αν αποδειχθεί ότι οι τελευταίοι εφάρμοσαν τιμές ντάμπινγκ και ότι είναι απαραίτητο να προστατευθεί η κοινοτική παραγωγή έναντι του ντάμπινγκ, το γεγονός ότι ένας κατασκευαστής σε άλλη τρίτη χώρα ενδέχεται να επωφεληθεί εμμέσως από την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ δεν συνιστά, αυτό καθαυτό, παράβαση του βασικού κανονισμού. Μπορεί να αποτελέσει ένα από τα στοιχεία τα οποία οι κοινοτικές αρχές μπορούν να λάβουν υπόψη τους κατά την εκτίμηση των συμφερόντων της Κοινότητας. Οι κοινοτικές αρχές ασφαλώς διαθέτουν ευρεία ευχέρεια εκτιμήσεως και, κατά τη γνώμη μου, η Brother δεν κατόρθωσε να αποδείξει ότι έγινε κακή χρήση της ευχέρειας αυτής όσον αφορά τους εξαγωγείς τρίτων χωρών εκτός της Ιαπωνίας. Ομοίως, οι κοινοτικές αρχές όφειλαν να σταθμίσουν τα μειονεκτήματα που συνεπάγονταν βραχυπρόθεσμα για τον κοινοτικό καταναλωτή οι υψηλότερες τιμές έναντι της ανάγκης εξασφαλίσεως της επιβιώσεως της κοινοτικής βιομηχανίας. Αυτό όντως το έπραξαν, όπως βεβαιώνεται στο σημείο 40 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού περί επιβολής οριστικού δασμού, η δε Brother, κατά τη γνώμη μου, δεν απέδειξε ότι οι κοινοτικές αρχές έκαναν παράνομη χρήση της ευχέρειάς τους ως προς το θέμα αυτό. Επομένως, θεωρώ ότι ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος.

Κατά συνέπεια, η προσφυγή στην υπόθεση 250/85 πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να απορριφθεί στο σύνολό της. Το Συμβούλιο και η Cetma δικαιούνται, κατόπιν της υποβολής του σχετικού αιτήματος, την απόδοση των δικαστικών εξόδων, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων. Η προσφεύγουσα έχει ήδη καταδικαστεί, με τη Διάταξη της 16ης Μαΐου 1986, στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων. Τώρα πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή ως παρεμβαίνουσα στην παρούσα υπόθεση.

Συμπέρασμα

Συνεπώς, κατά τη γνώμη μου, πρέπει:

— να απορριφθεί η προσφυγή στην υπόθεση 56/85, είτε διότι κατέστη άνευ αντικειμένου είτε για τους λόγους, mutatis mutandis, που οδηγούν στην απόρριψη της προσφυγής στην υπόθεση 250/85, και να καταδικαστεί η Brother στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής στην υπόθεση αυτή· και

— να απορριφθεί η προσφυγή στην υπόθεση 250/85 και να καταδικαστεί η Brother στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου και της Cetma, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, καθώς και στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή ως παρεμβαίνουσα.